

॥ १४ ॥ महार्हाभिः उत्तमरूपालंकारवतीभिः ॥ १५ ॥ कचिन्दीतीरादौ अश्मा पाषाणः ॥ १६ ॥ बंदिस्तुत्यादिगह्वरेण कृपण इव ॥ प्रस्रवणात् गिरिप्रस्थादिप्र
देशात् ॥ १७ ॥ १८ ॥ सुखसदोचिता सुखस्यसदा उचिता तादृश्यपि कंठकेष्वाक्रमणेन पादविक्षेपेण क्ळांता पीडिता ॥ १९ ॥ श्वापदानां व्याघ्रादीनामासमंतान्निर्दिता ॥
॥ २० ॥ सकामाभवेति वक्रोक्त्या अनपकारिणां दुःखदानात्ते कामपूर्तिर्न कदापीति भावः ॥ विधवात्वे हेतुर्न हीत्यादि ॥ २१ ॥ अपस्मातः मृतस्नानस्नातः अरिष्टं कश्म

वाहनानां च मुख्यानां वहतांतं ममात्मजं ॥ पदानि पथि दृश्यंते समहात्मान दृश्यते ॥ १४ ॥ यः सुखेनोपधाने पुशेते चंदनरूपितः ॥ वीज्य
मानो महार्हाभिः स्त्रीभिर्मम सुतोत्तमः ॥ १५ ॥ स नूनं कचिदेवाद्यक्षमूलमुपाश्रितः ॥ काष्ठं वायुं दिवाश्मानमुपधाय शयिष्यते ॥ १६ ॥
उत्थास्यति च मेदिन्याः कृपणः पांसुगुंठितः ॥ विनिश्चसन् प्रस्रवणात्करेणूनामिव र्षभः ॥ १७ ॥ दृक्ष्यंति नूनं पुरुषा दीर्घबाहुं वने चराः ॥ राम
मुत्थाय गच्छंतं लोकनाथमनाथवत् ॥ १८ ॥ सानूनं जनकस्येष्टा सुता सुखसदोचिता ॥ कंठकेष्वाक्रमणेन पादविक्षेपेण क्ळांतावनमद्यगमिष्यति ॥ १९ ॥
अनभिज्ञावनानां सानूनं भयमुपैष्यति ॥ श्वापदानर्दितां श्रुत्वा गंभीरं रोमहर्षणं ॥ २० ॥ दिकाक्रमणं वकैकेयिविधवारज्यमावस ॥ नहि
तं पुरुषं व्याघ्रं विना जीवितुमुत्सहे ॥ २१ ॥ इत्येवं विलपन् राजा जनौघेनाभिसंवृतः ॥ अपस्माद्वारिष्टं प्रविवेश गृहोत्तमं ॥ २२ ॥ शून्य
चत्वरवेश्मांतां संवृतापणवेदिकां ॥ क्ळांतदुर्बलदुःखार्तां नात्याकीर्णमहापथां ॥ २३ ॥ तामवेक्ष्य पुरीं सर्वां राममेवानुचिंतयन् ॥ विलप
न् प्राविश द्राजा गृहं सूर्यइवांबुदं ॥ २४ ॥ महाहृदमिवाक्षोभ्यं सुपर्णेन हतोरगं ॥ रामेण रहितं वेश्म वैदेत्यालक्ष्मणेन च ॥ २५ ॥

लमयं ॥ २२ ॥ तदेवाह ॥ शून्येति ॥ शून्या निर्मुत्प्याश्चत्वरगृहप्रांतभागाः वेश्मांता वेश्ममध्यभागाश्च यस्यां सर्वजनानां रामपृष्ठगतत्वात् ॥ संवृतापणवेदिकां संवृताः आ
वृताः पण्यस्थापनवेदिकायस्यां सा ॥ देवतामिति पाठे पिहितापणदेवतागृहामित्यर्थः ॥ क्ळांताः गंतुमशक्ताः अतएव दुर्बलाः दुःखार्ताः रामवियोगपीडार्तायस्यां ॥ नात्या
कीर्णोत्पंतसंमर्दरहितो महापथोयस्यांतां ॥ २३ ॥ २४ ॥ सुपर्णेन हतोरगं महाहृदमिवेति रिपूणां निर्भयप्रवेशद्योतकं ॥ २५ ॥